

dufterne dels ved at lette Anskaffelsen af de nødvendige Hjælpe midler til at drive denne Virksomhed, og endelig kunde der ogsaa være Spørgsmaal om at lette Landbrugets Vilkaar ved at formindste de Byrder, der hvile særlig paa Landbruget. Hvad det at lette Afsetningen for Landbrugets Produkter angaar, har dette jo allerede været Gjenstand for Forhandling her i Salen. Naar Spørgsmaalet har været om, hvorvidt man skulde søge at naae et større Afsetningsterritorium end vort eget Toldomraade ved at træffe Overenskomst med vore Nabolagter, har jeg udtrykkelig fremhævet den Fordel, der ikke mindst maatte søges fremstillet for Landbruget som Landets Hovedindustri, og jeg har da nævnet, at Vanskelighed vilde opstaa i saa Henseende, idet netop Forædlingsprodukterne af Landbruget meget vanskeligt vilde kunne staffles den udvidede frie Afsetning, som kræves, fordi dette for en væsentlig Del vilde bero paa, om man kunde træffe Overenskomst om ligestor Produktionsafgift i begge Lande for de tilsvarende Varer, saasom Brændevin og Sukker. Vil man bemærke, at dette vel har sin Betydning, men at Afsetningen af Raastoffet vil have en endnu større Betydning for os, at det vilde have større Betydning for os at faae Afsetning for vort Korn i uforarbejdet Stand end for Produktet af Kornet, kunde jeg føie til, at det er ikke engang lukkedes ved Mellemrigsloven mellem Sverig og Norge at skaffe Sverig fri Kornindsførsel i Norge, og at det neppe vilde være sandsynligt, at vi for vort Bedkommende vilde kunne opnaa det, som Broderriget Sverig ikke har opnaaet. Det har opnaaet en Lettelse, en Medfættelse i den norske Kornlovs, men det har ikke opnaaet fri Indførsel af det svenste Produkt Korn. Den ærede Ordfører gjorde den Indvending, at jeg havde nævnet de to eneste Varer, de to eneste Produkter, for hvilke vi kjendte baade til Told og Hjemmeafgift, det vil sige Tilvirkningsafgifter, idet jeg havde nævnet Brændevin og Sukker. Ja, det er fuldstændig rigtigt; men det, som egentlig var Kjærnen, det, som jeg vilde fremhæve ved at nævne disse, Nødvendigheden af, at der finder en vis Overensstemmelse Sted mellem Landenes Lovgivning, saavel i Tilvirkningsbestatningen som i Toldbestatningen, det gjælder langt ud over de af mig nævnte Exempler, det gjælder en Mangfoldighed af andre Varer. Det er jo f. Ex. indlysende, at, for at man skal kunne tilstede fri Udveksling af forarbejdede Klædningsstykker, maa Betingelsen ogsaa være den, at Tolden i de to Lande paa Raastoffer er omtrent det Samme og saa fremdeles. Det var altsaa

mere eksempelvis, at jeg fremdrog de to Produkter, Brændevin og Sukker, fordi de have særlig Betydning for det danske Landbrug, men det var kun Exempler, der vilde kunne fortsættes og fortsættes i en hel, lang Række Exempler paa, hvor nødvendigt det er, at man, samtidig med at man tilstede fri Udveksling af Varer mellem Landene, ogsaa kommer til en nogenlunde samstemmende Lovgivning mellem Landene med Hensyn til Toldbestatningen og Produktionsbestatningen. Hvad Lettelsen af Landbrugsproduktionen angaar, skal jeg endnu bemærke, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) kom til at omtale Mais, som han ikke hystes at hnde, fordi det efter hans Formening hindrer de mindre Brænderier, Landbrænderierne, i at kunne konkurrere med de større Brænderier i Byerne. Det forekommer mig utvivlsomt, at Virkningen af Vedtagelsen af Brændevinsloven, Indførselen af Produktbestatningen vil væsentlig forandre det Forhold, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds fremdrog. Det vil gjøre det muligt ved Brændevinstilvirkningen at benytte til Hjemmeproduktion Korn i en ganske anden Maalestof. Hvad er det, der egentlig har gjort, at Mais i den Grad har fortrængt Korn fra Brænderierne? Ja, det er jo netop Karrumsbestatningen, som har nødte Brænderierne til at bruge det Stof, som afgiver det største Kvantum Spirit, altsaa at bruge hellere første Klasse's Varer end anden Klasse's Varer og endnu hellere Mais end nogen dansk Kornart. Altsaa ogsaa ved Vedtagelsen af Brændevinsloven antager jeg, at der vil tilveiebringes en ikke uvæsentlig Fordel for det danske Landbrug ved en Lettelse gennem Afsetningen af dets Produkt, dets Kornvarer. Den anden Maade, hvorpaa Landbrugets Vilkaar kunne lettes, uden at skride til ligefrem Befættelse, er ved at lette Anskaffelsen af de Hjælpe midler, som Landbruget har nødig. Ogsaa i den Retning vil der være udrettet ikke Lidet ved Vedtagelsen af det foreliggende Forslag om en Revision af Toldloven. Der er jo flere Punkter i den, f. Ex. kan jeg nævne Maskintoldens Medfættelse, som vil komme Landbruget tilgode. Det sidste Spørgsmaal angik Lettelse af Landbruget ved at formindste de Byrder, der hvile paa Hartkornet. Ja, det er vistnok det, som vil være det vanskelige. Hvad Byrderne til Staten angaar, som hvile paa Hartkornet, da tror jeg, at man fuldt ud maa betragte dem som Gienomsfatter; de have i lang Tid været uforandrede, de hvile paa Gienommene som en 1ste Prioritet forud for al